

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2011 — Italia/Comisia**(Cauza T-661/11)**

(2012/C 49/57)

*Limba de procedură: italiana***Părțile****Reclamantă:** Republica Italiană (reprezentant: G. Aiello, avvocato dello Stato)**Pârâtă:** Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Comisiei C(2011) 7105 din 14 octombrie 2011, în măsura în care exclude de la finanțarea comunitară și pune în sarcina bugetului Republicii Italiene anumite cheltuieli efectuate în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este rezultatul a două anchete desfășurate de Comisie pentru anii de cotă 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 și 2006/2007, și propune, în această privință, o corecție financiară împotriva Italiei, în valoare totală de 85 625 455 de euro.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

(a) Încălcarea și/sau aplicarea eronată a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 din 21 iunie 2006⁽¹⁾ și a Orientărilor privind calcularea consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare, Documentul VI/5330/97 adoptat la 23 decembrie 1997, precum și încălcarea articolului 230 CE, din cauza unui abuz de putere.

Reclamantele susțin, în această privință, că aplicarea în speță a corecției forfetare este contestabilă, întrucât era posibil, în urma controalelor efectuate, chiar dacă în unele cazuri cu întârziere, să se verifice eventualele „subdeclarații”, aplicând sancțiuni autorilor declarațiilor false, recuperând astfel prelevarea suplimentară eventual datorată și împiedicând în acest mod producerea unor prejudicii economice în sarcina fondurilor comunitare din cauza caracterului insuficient al încasărilor.

(b) Încălcarea și/sau aplicarea eronată a articolului 21 și a articolului 22 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 595/2004 din 30 martie 2004⁽²⁾.

În această privință, se consideră că reglementarea aplicabilă, în ceea ce privește controalele privind cumpărătorii, nu stabilește o corelație cu numărul controalelor, ci cu procentul de lapte care trebuie să fie supus controlului și care trebuie să reprezinte cel puțin 40 % din laptele declarat anterior corecției pentru

perioada în cauză. Astfel, este evident că riscul pentru sistemul de finanțare a FEOGA este strâns legat de cantitatea de lapte totală produsă de fiecare stat membru. Riscul de prejudiciu care poate rezulta pentru fondurile comunitare din neplata prelevării suplimentare trebuie evaluat chiar pornind de la acest volum.

(c) Încălcarea și/sau aplicarea eronată a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 din 21 iunie 2006, citat anterior, și a Orientărilor privind calcularea consecințelor financiare în cadrul pregătirii deciziei de închidere a conturilor FEOGA-Garantare, Documentul VI/5330/97 adoptat la 23 decembrie 1997, precum și încălcarea principiului proporționalității și a articolului 230 CE din cauza unui abuz de putere.

Pentru statul reclamant, Comisia a utilizat un procent de corecție financiară pentru a evalua posibila depășire a cotei și prelevare aferentă, cumulându-l cu depășirea cotei naționale de producție și separându-l pentru a-l reatribui în mod individual regiunilor supuse controalelor pentru închiderea conturilor. Or, cu o astfel de abordare, noțiunea de corecție financiară dobândește un caracter arbitrar, rezultând astfel o încălcare a principiului proporționalității.

(d) În ultimul rând, se invocă încălcarea și/sau aplicarea eronată a articolului 253 CE din cauza lipsei sau a caracterului insuficient al motivării.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 02, p. 37).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1788/2003 al Consiliului de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 94, p. 22, Ediție specială, 03/vol. 55, p. 17).

Acțiune introdusă la 28 decembrie 2011 — Müller/OAPI — Loncar (Sunless)**(Cauza T-662/11)**

(2012/C 49/58)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile****Reclamant:** Thomas Müller (Gütersloh, Germania) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Loncar, SL [Sabadell (Barcelona), Spania]

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) adoptată la 27 septembrie 2011 în cauza R 2508/2010-2;
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamantul.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „Sunless” pentru produse din clasele 6, 19, 22 și 24.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Loncar, SL

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale „SUNLESS” și „LONCAR-SUNLESS” pentru produse din clasele 22, 23 și 24, precum și funii, sfori, fileuri, corturi, prelate, vele, saci (neincluse în alte clase); material de umplutură (cu excepția cauciucului sau a materiilor plastice); materiale textile fibroase brute.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 în măsura în care nu există un risc de confuzie între mărcile în conflict

Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2012 — Godrej Industries și V V F/Consiliul

(Cauza T-6/12)

(2012/C 49/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Godrej Industries Ltd (Mumbai, India) și V V F Ltd (Mumbai) (reprezentant: B. Servais, avocat)

Părât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumiți alcoolii grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia (JO L 293, p. 1), în măsura în care le privește pe reclamante;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10) [și, în special, a literei (j) a acestui alineat] din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾, astfel interpretat în conformitate cu articolele 2.4 și 2.4.1 din Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, întrucât Consiliul nu a acordat ajustarea pe care reclamantele o solicitaseră în temeiul conversiunii monedelor pentru vânzările efectuate în euro în perioada ianuarie-junie 2010, ținând seama de aprecierea semnificativă față de euro a rupiei indiene în cursul unei părți importante a duratei anchetei;
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 și, în special, a alineatelor (2), (6) și (7) ale acestui articol, precum și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul menționat, întrucât, pentru calcularea marjei de prejudiciu și pentru analiza prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, Consiliul nu a exclus vânzările produsului în cauză către industria din Uniune;
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009, interpretat în conformitate cu dispozițiile relevante din Acordul Organizației Mondiale a Comerțului privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț 1994, și, în special, a articolului 9 alineatul (1) din acesta, precum și a principiilor proporționalității și raționalității, întrucât, în vederea calculării marjei de dumping, Consiliul a omis să excludă vânzările către industria din Uniune.

⁽¹⁾ JO L 343, p. 51.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 decembrie 2011 — Maxima Grupê/OAPI — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Cauza T-523/11) ⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Limba de procedură: engleza

Președintele Tribunalului a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 355, 3.12.2011.